

Sygn. akt IV U 1382/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania G. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie G. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu G. Ł. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 października 2014 r.

Sygn. akt IV U 1382/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 listopada 2014 roku Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił G. Ł. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 11 lat, 5 miesięcy i 19 dni, tj. okres pracy w Zakładach (...) S.A., a także okres od 26.04.1973 r. do 31.12.1974 r., kiedy to ubezpieczony odbywał służbę wojską.

Odwołanie od w/w decyzji złożył G. Ł., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczony pracował jako spawacz w Spółdzielni Usług Rolniczych w S. z siedzibą w S., jednak z uwagi na fakt, że w/w zakład pracy już nie istnieje, nie mógł uzyskać świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Celem potwierdzenia pracy na stanowisku spawacza ubezpieczony

powołał się na umowę o pracę, świadectwo pracy, jak również na książkę spawacza (odwołanie wraz z załącznikami k. 1-13 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, a także podnosząc, że odwołanie ubezpieczonego nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k. 14-15 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **G. Ł.** w dniu 27 lutego 2014 r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 14 października 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat i 1 dzień, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat, 9 miesięcy i 21 dni, a okresy nieskładkowe 2 miesiące i 10 dni. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 11 lat, 5 miesięcy i 19 dni, tj. okres zatrudnienia w Zakładach (...) S.A., a także okres od 26.04.1973 r. do 31.12.1974 r., kiedy to ubezpieczony odbywał służbę wojską. Z uwagi na brak wymaganego ustawą co najmniej 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 13 listopada 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (decyzja z 13.11.2014 r. – k. 29 akt emerytalnych ubezpieczonego).

W okresie od 1 lutego 1985 roku do 30 września 1991 r. ubezpieczony G. Ł. był zatrudniony w Spółdzielni Usług Rolniczych w S. z siedzibą w S. według angaży na stanowisku „mechanik-spawacz” oraz na stanowisku „spawacza”, a faktycznie wykonywał w wymienionym okresie pracę spawacza (świadectwo pracy z 02.10.1991 r., akta osobowe ubezpieczonego; umowa o pracę z 1.02.1985 r. akta osobowe ubezpieczonego; zeznania ubezpieczonego, k. 23v-24 akt sprawy).

Spółdzielnia Usług Rolniczych w S. zajmowała się produkcją rolną, produkcją części do rozrzutników, usługami na rzecz rolników, produkcją na rzecz A. C., (...) P. oraz innymi drobnymi świadczeniami na rzecz zleceniodawców. We wskazanym zakładzie pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się spawaniem elektrycznym i gazowym. W zakładzie pracy była duża hala produkcyjna z wydzielonymi miejscami na spawanie, tokarnię i warsztat mechaniczny. Ubezpieczony jako zatrudniony na zakładzie produkcyjnym spawał m.in. listwy do rozrzutnika-obornika, siatki do rozrzutnika, dźwignie na potrzeby taboru kolejowego, uszkodzone części w kombajnach, ciągnikach, kultywatory, pługi. Ubezpieczony nigdy nie wykonywał prac mechanika, zaś na warsztacie naprawczym zajmował się wyłącznie spawaniem, a także wykonywał czynności mające na celu przygotowanie urządzenia do spawania. Prace spawalnicze na warsztacie naprawczym zdarzały się rzadko (zeznania świadków S. J., k. 22v-23 akt sprawy; zeznania świadka J. M., k. 23 akt sprawy; zeznania świadka W. Ś., k. 23-23v akt sprawy, zeznania ubezpieczonego, k. 23v-24 akt sprawy). Jak wynika z książeczki spawacza, kurs spawacza elektrycznego ubezpieczony odbył od 21.08.1978 r. do 17.09.1978 r., a spawacza gazowego – 16.05.1980 r., zatem przed rozpoczęciem pracy w Spółdzielni Usług Rolniczych w S. z siedzibą w S. (książka spawacza, k. 10-11 akt sprawy). Ubezpieczony prace spawacza wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna, oświadczenie ubezpieczonego we wniosku o emeryturę k.3 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. Ł. okazało się uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym

w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych na datę 1 stycznia 1999 r. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymaganą ustawą wiek z dniem 27 lutego 2014 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując 27 lat i 1 dzień stażu pracy, w tym 26 lat, 9 miesięcy i 21 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 10 dni okresów nieskładkowych.

Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 11 lat, 5 miesięcy i 19 dni, tj. okres pracy w Zakładach (...) S.A., a także okres od 26.04.1973 r. do 31.12.1974 r., kiedy to ubezpieczony odbywał służbę wojską. Ubezpieczony wnosił o doliczenie do ww. stażu pracy okresu od 1 lutego 1985 r. do 30 września 1991 r., tj. 6 lat i 8 miesięcy jako pracy w szczególnych warunkach, kiedy to był zatrudniony w Spółdzielni Usług Rolniczych w S. z siedzibą w S. na stanowisku spawacza.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków S. J., J. M. i W. Ś., przesłuchania ubezpieczonego w charakterze strony, jak również dokumenty znajdujące się w aktach pracowniczych ubezpieczonego, wskazują na to, że ubezpieczony w w/w zakładzie pracy faktycznie wykonywał pracę spawacza. G. Ł. posiada uprawnienia na wykonywanie prac spawalniczych gazowo i elektrycznie, które nabył przed 1985 rokiem, czyli przed zatrudnieniem w Spółdzielni Usług Rolniczych. Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że w przedmiotowym zakładzie pracy stale i w pełnym wymiarze czasu ubezpieczony zajmował się wyłącznie pracą spawacza w zakładzie produkcyjnym przy spawaniu części do rozrzutników, co wynikało z zapotrzebowania i usług na rzecz zlecających w/w spółdzielni. Choć w umowie o pracę z 1 lutego 1985 r. oraz w świadectwie pracy ubezpieczony ma wskazane „mechanik-spawacz”, to, zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, iż stanowisko pracy wynikające z angażu nie odzwierciedla faktycznie wykonywanej pracy przez ubezpieczonego. Zeznania świadków oraz ubezpieczonego wyjaśniły, że na warsztacie naprawczym ubezpieczony, jeżeli zachodziła taka potrzeba przy naprawie części urządzeń rolniczych, takich jak kombajny czy ciągniki, wykonywał tylko prace spawalnicze. Tym samym prace ubezpieczonego na warsztacie naprawczym należało uznać również za prace spawalnicze. Ponadto spawanie na warsztacie naprawczym uszkodzonych elementów ciągników, czy kombajnów zdarzały się rzadko i wykonywane były w zależności od zapotrzebowania na tego typu pracę. Ubezpieczony nigdy nie był zatrudniony na warsztacie naprawczym jako mechanik. Z materiału dowodowego wynika, że na warsztacie naprawczym byli zatrudnieni mechanicy do napraw sprzętu rolniczego i takim mechanikiem był np. świadek S. J., który kategorycznie zeznał, że ubezpieczony na warsztacie naprawczym nie wykonywał typowej pracy mechanika, tylko gdy zachodziła potrzeba pospawania jakiejś części to był wołany z hali produkcyjnej do wykonania tego spawania (k.22v-23). Wobec powyższego Sąd uznał, że ubezpieczony faktycznie, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony w w/w zakładzie pracy wyłącznie jako spawacz. Praca spawacza jest kwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych wymieniona w wykazie A, Dział XIV pod pozycją 12 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie

wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 Nr 8, poz. 43 ze zm.), tj. prace przy spawaniu elektrycznym i gazowym. Co za tym idzie, cały okres pracy ubezpieczonego w Spółdzielni Usług Rolniczych Sąd zaliczył do pracy w warunkach szczególnych. Po doliczeniu tego okresu do okresu uznanego przez pozwaną Oddział ZUS, ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 18 lat, 1 miesiąc i 19 dni, a więc spełnił przesłankę wymaganego co najmniej 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych.

Podkreślić należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał w wymienionym w stanie faktycznym zakładzie pracy wyłącznie pracę spawacza.

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków S. J., J. M. i W. Ś., a także dowód z przesłuchania ubezpieczonego G. Ł. jako strony postępowania. Wymienione dowody potwierdzają fakt wykonywania przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza w Spółdzielni Usług Rolniczych w S. z siedzibą w S.. Zeznania wymienionych są spójne, logiczne korespondują ze sobą i z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych ubezpieczonego. Nadmienić również należy, że organ rentowy do stażu pracy w warunkach szczególnych powinien również zaliczyć ubezpieczonemu cały okres odbywania przez niego zasadniczej służby wojskowej od dnia 26.04.1973 r. do 10.04.1975 r., a nie tylko do 31.12.1974 r., jak to wskazano w zaskarżonej decyzji.

Wymagany ustawą wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ubezpieczony osiągnął 27 lutego 2014 r., jednak wniosek o emeryturę został złożony w dniu 14 października 2014 roku. W tych okolicznościach prawo do emerytury zostało przyznane ubezpieczonemu od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek, czyli od 1 października 2014 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że G. Ł. przysługuje prawo do emerytury od 1 października 2014 r.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.